किल्विषत्वं नरेन्द्राणां करिष्यसि नराधिप ।
यो दत्त्वा वरमद्यैव पुनरन्यानि भाषसे ॥ ३९ ॥
शैब्यः श्येनकपोतीये स्वमांसं पक्षिणे ददौ ।
अलर्कश्चक्षुषी दत्त्वा जगाम गतिमुत्तमां ॥ ४० ॥
सागरः समयं कृत्वा न वेलामतिवर्तते ।
समयं मानृतं कार्षीः पूर्ववृत्तमनुस्मरन् ॥ ४१ ॥
सत्यधर्मं परित्यज्य रामं राज्येऽभिषिच्य च ।
सह कौशल्यया नित्यं रन्तुमिच्छसि दुर्मते ॥ ४२ ॥
भवत्वधर्मो धर्मो वा सत्यं वा यदिवानृतं ।
यत् त्वया संश्रुतं मह्यं तस्य नास्ति व्यतिक्रमः ॥ ४३ ॥
अहं हि विषमद्यैव पीत्वा बहु तवाग्रतः ।
पश्यतस्ते मरिष्यामि रामो यद्यभिषिच्यते ॥ ४४ ॥
एकाहमपि पश्येयं यद्यहं राममातरं ।
अञ्जलिं प्रतिगृह्णन्तीं श्रेयो ननु मृतिर्मम ॥ ४५ ॥
भरतेनात्मना चाहं शपे ते मनुजाधिप ।
यथा नान्येन तुष्येयमृते रामविवासनात् ॥ ४६ ॥
एतावदुक्त्वा वचनं कैकेयी विरराम ह ।
श्रुत्वा तु राजा कैकेय्या वाक्यं परमशोभनं ॥ ४७ ॥
नाभ्यभाषत कैकेयीं मुहूर्तं व्याकुलेन्द्रियः ।
प्रेक्षतानिमिषो देवीं प्रियामप्रियवादिनीं ॥ ४८ ॥

Digitized by Google